

Casa Luján

Palau-solità i Plegamans

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Av. Catalunya, 71, 08184, Palau-solità i Plegamans.

Coordenades:

Latitud: 41.57558
Longitud: 2.1824
UTM Est (X): 431840
UTM Nord (Y): 4602978

Classificació

Número de fitxa 08156 - 42
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Racionalisme
Segle XX
Any 1961-62
Autoria de l'element: Estudi MBM (Martorell, Bohigas i Mackay), arquitectes.
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Catàleg de béns a protegir POUM (2015), nº 4.04. BCIL.
Número inventari Sí, IPA: 27548.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 1831702DG3013S0001FG
Autoria de la fitxa Joan Vicens Tarré/Michelle Bianco Barazarte
Data de registre de la fitxa: dj., 14/06/2001 - 02:00

Descripció

La casa Luján és exemple de l'arquitectura catalana d'avantguarda de mitjans del segle XX.

És una petita casa de vacances, feta amb maó vist i formigó. Està adaptada al desnivell del terreny, amb jardí posterior i garatge al nivell inferior. A l'entrada hi ha una rampa d'accés, la porta de la qual es troba a la dreta. D'aquesta rampa surten dos petits trams d'escala: el de l'esquerra dona a un caminet que connecta amb el jardí posterior; el de la dreta es perllonga en un passadís que, seguint el perímetre de la casa, dona al garatge.

L'estructura es correspon a les divisions de les dues zones funcionals de la casa. Aquesta es materialitza amb dos rectangles, coberts cadascun per una volta de canó a la catalana de formigó en massa, suportada per murs de totxo.

La coberta és plana amb acabat d'enrajolat ceràmic. Hi ha petites cobertes inclinades a una sola vessant i amb teula àrab a sobre del rebedor.

La façana presenta acabats de murs de totxo i formigó vist, amb un cert control de les obertures, tant en forma com en mida i número. La tosquedat dels murs de totxo és només aparent, donat que un cop acabats es va procedir a un lleuger rascat per tal de produir aquesta impressió. En canvi, l'acabat de la junta presenta força cura. També es fa ús de la rajola de València bicolor blanca i verda, a l'entrada de la casa i a la barbacoa. El disseny del jardí intenta no modificar l'orografia original.

La planta es compon de zona de dia i zona de nit, separades amb un rebedor rectangular com a nexa d'unió. El sostre d'aquesta peça vola cap a fora, i amb el darrera de la llar de foc, forma un petit cancell que emmarca l'entrada.

Paral·lela al rebedor-distribuïdor, hi havia una petita terrassa amb accés des de la cuina. La zona de nit és a un nivell lleugerament més baix que la de dia, i consta de tres habitacions i un petit bany, units per un distribuïdor que ve del rebedor a través d'uns graons. La zona de dia conté la cuina i l'estar-menjador.

El control de la llum solar es fa mitjançant les tradicionals persianes de llibret, entre les quals destaca la de l'estar-menjador, de grans dimensions i que es desplaça paral·lelament a la façana per mitjà de guies metàl·liques.

Observacions:

Fotografies: Catàleg de béns a protegir, POUM (2015).

Història

La dècada dels anys 30 del segle passat es caracteritzaren, a Catalunya, per un encoratjador desenvolupament del moviment modern en la seva expressió racionalista, del qual són protagonistes els membres del GATCPAC. La guerra civil va suposar un estroncament d'aquesta contribució catalana a l'avantguarda europea. Caldrà esperar a la dècada dels anys 50 per a que l'arquitectura catalana inici la seva recuperació. Es proposava recuperar el moviment modern i posar al dia l'arquitectura catalana, i alhora que intentaven incorporar la nova tecnologia, també buscaven promoure la capacitat artesanal del país.

També el moviment modern va evolucionar a Europa i a Catalunya, és aquí on apareix el Realisme que es caracteritzava per una comprensió de les necessitats dels habitants de les edificacions, per una sinceritat constructiva i per un respecte al procés constructiu. Es valoraven els murs com elements estructurals i els materials tradicionals, en detriment dels acabats i els maquillatges dels elements constructius i portants. Era una època en que convenia adaptar-se a la realitat econòmica, tècnica i social del país. En aquest context, l'any 1959, l'estudi MBM (Martorell, Bohigas i Mackay) va rebre l'encàrrec d'una casa a Palau de Plegamans per part de les germanes Fernández. Aquesta casa presenta una planta que sintetitza la de les cases mínimes del GATCPAC (la preponderància de la llar de foc exempta, un marcat caràcter interior de

l'espai de la planta, la utilització de rajola policromada, la volta catalana sustentada per murs gruixuts de totxo,...), i es fa referència clara a la utilització dels elements tradicionals del país.

Posteriorment, als anys 70, la casa va patir alguna transformació deguda a les necessitats de la propietat (eliminació de la terrassa de la cuina, ús del soterrani, fusteria).

Bibliografia

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (2009) Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Palau-solità i Plegamans).

ROIG BUXÓ, J. (ARRAGO S.L.) (2011) Catàleg de protecció del patrimoni arquitectònic i arqueològic. POUM. Palau-solità i Plegamans: Ajuntament de Palau-solità i Plegamans.

